

Auktoritet i bön

Allt vad ni ber om i er bön skall ni få, när ni tror. (Matt.21:22)

Ibland händer det att vi inte kan komma på en vers att ha som grund för ett speciellt böneämne. Det är där som denna vers kommer in, för den omfattar alla löften. Jesus gav vidare sin auktoritet i bön genom de löften som Han uttalade.

(Matt.18:18) Amen säger jag er: Allt vad ni binder (förbjuder) på jorden skall vara bundet (förbjudet) i himlen, och allt vad ni löser (tillåter) på jorden skall vara löst (tillåtet) i himlen.

Borde Gud kanske vara orolig över att ha gett en sådan auktoritet åt människor?
Inte alls.

De flesta kristna har inte fyllt sitt hjärta tillräckligt med Ordet för att kunna tro på dessa löften.

“Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.”

En person måste ha ett förnyat sinne för att tro detta utan att vara kluven. Om han har Kristi förnyade sinne så är han totalt beroende och underställd Kristus. Tron är också en gåva från Gud och därför kommer du att upptäcka att din tro inte kommer att leda dig dit Gud inte vill att du ska gå.

(Joh.15:7) Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det.

Då jag var nyfrälst så älskade jag Ordet och var övertygad om att alltihop var sant. Innan några religiösa människor hann berätta för mig att man inte kan tro allt som står där, så hade jag hunnit börja praktisera det.

Då dessa människor kom och försökte prata "förstånd" med mig, så var det redan för sent; jag hade upptäckt kraften.

Vi måste vara övertygade om att det som vi läser är ord av en fullständigt trofast Gud. Håll dig borta från de andliga ledare som har varit "i Herren" i många år och ännu inte tror på dessa verser. Många av dessa **"som ständigt undervisas men aldrig kan komma till insikt om sanningen"** kommer att förbli kluvna hela sina kraftlösa liv.

Nytestamentlig bön borde inte förväxlas med gammaltestamentlig. I Gamla Testamentet bad David **"Afton, morgon och middag"** och han bad **"på sina knän tre gånger om dagen"** med ansiktet vänt mot templet. Nu är det vi som är templet.

Vi bär Herren med oss på alla platser och i alla situationer där bön är nödvändig. Därför befäller Jesus oss också att **"be oavbrutet" (1Tess.5:17).**

Vi behöver be då vi ser nöden och medan bördorna tynger oss. Mycket av det som vi hör om bön idag handlar om en gammaltestamentlig gemenskap med Gud.

Vi borde inte vänta laglydigt till kvällen eller morgonen då vi är trötta och försöka komma ihåg vad vi borde be.

Detta är inte en **"Mycket mäktig och verksam bön" (Jak.5:16).**

Detta betyder inte att vi inte kan ta en stund varje dag då vi koncentrerar oss endast på bön. Guds plan för andliga människor som har den Helige Ande är att de konstant ska kommunicera med Honom.

I annat fall behandlar vi Honom bara som en börda genom att hela tiden ignorera Honom. Det här var inte orsaken till att vi blev Hans tempel. Bön utan uppehåll tvingar oss att be med vårt förstånd också ibland. Han hör oss lika bra vilket som.

Kap 13 Suverän Gud - För oss och genom oss

(1Krön.28:9) ... HERREN rannsakar alla hjärtan och förstår alla uppsåt och tankar. Om du söker honom, låter han sig finnas av dig, men om du överger honom, då förkastar han dig för evigt.

I himlen är tankar hörbara. Då kan vi ha gemenskap med Gud och be om allting utan uppehåll. Som det står i sången: "Hur mycket onödigt bedrövelse vi bär, allt för att vi inte bär fram allt till Gud i bön."

Jesus gav oss auktoritet i tre olika slags bön.
Vi har exempel i Skriften på

1. trons bön,
2. överenskommelsebön, och
3. enträgen bön.

Trons bön är den allra vanligaste bönen för mogna kristna som ber utan uppehåll. Att tro att du har fått är nyckeln till trons bön.

(Mark.11:24) Därför säger jag er: Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert.

Var, om möjligt, övertygad om att Guds Ord är sanning och be trons bön. Tro att du har fått, för en dag finns det ingen tid till att "be igenom."

(Hebr.11:1) Tron är en övertygelse (eller innehåll) om det man hoppas, en visshet om det man inte ser.

All bön måste blandas med tro, för detta är materialet som de efterlängtade behoven är gjorda av. Vi ger materialet åt Gud och Han ger oss svaret.

Orsaken till att Jesus sade:

"Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert" är att all vår försörjning fullbordades på korset.

Observera i de följande verserna att allt har tagits emot och att det enda som är kvar för oss är att tro på det. Observera även den förflutna tidsformen i följande verser som handlar om hur Jesus uppoffrade sig för att säkerställa vår försörjning på olika områden:

(Ef.2:8) Ty av nåden är ni frälsta genom tron;

(1Petr.2:24) Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä... Och genom hans sår har ni blivit botade;

(Kol.1:13) Han har frälst oss från mörkrets välde och fört oss in i sin älskade Sons rike;

(2Kor.5:18) ...som har försonat oss med sig själv;

(Gal.2:19,20) Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig;

(Gal.3:13) Kristus friköpte oss från lagens förbannelse;

(1Petr.1:3) Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader. I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp;

(Hebr.10:10) Och i kraft av denna vilja är vi helgade...;

(14) Genom ett enda offer har han för alla tider gjort dem som helgas fullkomliga;

(Ef.1:3) ...som i Kristus har välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelse;

(2Petr.1:3) Ty allt som hör till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom.... Jesus berättade för oss att "Nu skall denna världens furste kastas ut."

(Joh.12:31); "men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen"

(Joh.16:33); "Det är fullbordat"

(Joh.19:30).

Kap 13 Suverän Gud - För oss och genom oss

Detta är orsaken till att vi måste tro att vi har fått. Djävulen och förbannelsen blev övervunna. Vi blev frälsta, helade, befriade och försörjda.

Befrielsen från förbannelsen är verkligen fullbordad! I själva verket är det så att Guds **”verk stod färdiga sedan världens grund blev lagd” (Hebr.4:3)**, då Han talade och planen blev verklighet. Det enda som återstår för Guds sanna söner är att träda in i dessa verk genom tro – tro på att de har fått.

Eftersom gärningarna är fullbordade så borde vi tro och vila från våra egna gärningar att frälsa, hela och befria oss själva. (Hebr.4:3) Det är vi som tror som går in i vilan. Det är den andliga sabbatsvilan.

(Hebr.4:9) Alltså finns det en sabbatsvila (grekiska: sabbatismos) kvar för Guds folk.

Denna fortgående vila varje dag genom löftena i förfluten tidsform är vår nytestamentliga andliga sabbat.

(10) Den som har kommit in i hans vila får vila sig från sina gärningar, liksom Gud vilade från sina.

Denna vila är att tro dessa löften som är i förfluten tidsform.

(Hebr.4:1) Låt oss därför med fruktan se till att ingen av er visar sig bli efter på vägen, när nu ett löfte att komma in i hans vila står kvar.

(2) Ty evangeliet har predikats för oss liksom för dem. Men för dem blev ordet som de hörde inte till någon nytta, eftersom det inte genom tron hade smält samman med dem som hörde det.

Vår tro på vart och ett av dessa löften för oss in i mera vila. Till exempel om vi tror att ”genom hans sår är du helad,” så kommer vi inte att hålla på att söka ett helande, utan vi kommer att vila och acceptera att det är fullbordat på korset. Detta är sann tro, och den ger oss alltid svar. Genom att tro på löftena stiger vi in i vila från våra egna gärningar. Om ett Guds barn säger att han tror att han har blivit helad och lika fullt fortsätter att söka efter det, vanligen genom världsliga metoder, då är han kluven.

(Jak.1:6) Men han skall be i tro utan att tvivla. Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs och piskas av vinden.

(7) En sådan människa skall inte tänka att hon kan få något av Herren,

(8) splitttrad som hon är och ostadig på alla sina vägar.

De som fortsätter att arbeta för det som Gud har gett gratis, tror på frälsning genom gärningar.

(Hebr.4:10) Den som har kommit in i hans vila får vila sig från sina gärningar, liksom Gud vilade från sina.

(Hebr.3:19) Vi ser alltså att det var för sin otros skull som de inte kunde komma in.

Eftersom löftena om befrielse från förbannelsen är i förfluten tidsform då vi tror på dem, så måste vi sluta arbeta. Det är att ha ett ont otroshjärta att inte vila. Gud var vred på Israel eftersom de inte ville tro på Hans Ord då de befann sig på sin ökenvandring (Hebr.3:8-10).

(Hebr.3:11) Då svor jag i min vrede: De skall aldrig komma in i min vila.

(12) Bröder, se till att ingen av er har ett ont och trolöst hjärta, så att han avfaller från levande Gud.

(14) Ty vi är Kristi vänner (genom att ha Hans hälsa, helighet och välsignelse), om vi ända till slutet stadigt håller fast vid vår första tillförsikt.

Då vi tror att vi har fått så är vi placerade i en position av svaghet eftersom vi inte kan göra något för att få det efterlängttade resultatet. Denna svaghet är att uppleva vår ökenvandring för det finns ingen hjälp att fås från Egypten, eller världen. Endast Guds kraft frälsar i öknen.

Gud säger: **”Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet” (2Kor.12:9).**

Kap 13 Suverän Gud - För oss och genom oss

Vapnet mot våra fiender som försöker prata oss ur våra förbunds rättigheter är det tveeggade svärd som det talas om i dessa löften i förfluten tid. (Hebr.4:11,12).

Låt mig dela med mig åt dig ett bra exempel på kraften i det sanna evangeliet genom vår försörjning i förfluten tid.

För några år sedan träffade jag på en dam som hade två stora inoperabla tumörer. Hon räknade upp för mig flera kända predikanter som hon hade träffat och som hade bett för hennes helande.

Hon sade: "David, jag kan helt enkelt inte förstå varför jag inte har blivit helad."

Jag sade: "Du berättade för mig nyss varför du inte har blivit helad. Du tittar i fel riktning.

Vänd dig om och titta bakom dig för **'genom hans sår har ni blivit botade.'** (1Petr.2:24).

Du tittar framåt mot ett helande som har skett bakom dig. Du har lite hopp men ingen tro. Tro **'kallar på det som inte är, (i detta fall helande) som om det vore till.'** (Rom.4:17).

Tron tittar tillbaka på det som blev uträttat på korset, men hopp tittar framåt på något som kommer att bli uträttat.

Jesus sade: **'Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert.'** (Mark.11:24).

" Detta är det evangelium, syster, som du måste tro på." Med dessa få ord såg jag att det glimmade till i hennes ögon och hennes ansikte ljusnade. Jag sade: "Nu ska vi be en gång till, men denna gång ska du tro Skriften och tro att du har fått, antingen du ser det som en ögonblicklig manifestation eller ej."

Hon var överens med mig, så jag tillrättavisade sjukdomen och kommenderade henne att vara helad i Jesu namn. Hon kände nu direkt att tumören lämnade henne. Vi glädde oss åt detta och tackade Gud tillsammans. Jag sade: "Syster, detta var första gången som du trodde det sanna evangeliet angående ditt helande. Om du hade gjort likadant de andra gångerna då predikanterna bad för dig, så hade du blivit helad."

Jesus garanterade svar från Fadern på överenskommelseböner.

(Matt.18:19) Vidare säger jag er: Om två av er här på jorden kommer överens om att be om något, vad det än är, så skall de få det av min Fader i himlen.

Överenskommelsebön är den mest kraftfulla bönen.

(5 Mos.32:30) Hur kunde en enda jaga tusen framför sig, två driva tiotusen på flykten.

Genom att vara flera som har tro för något så mångdubblas böns kraft.

Till exempel då man kallar de äldste i en församling att be trons bön och att smörja med olja för någons helande (Jak.5:14,15) så borde det alltid vara medelst överenskommelsebön.

Den som man ber för borde vara överens med de äldstes tro, att man genom Jesu sår är helad (1 Petr.2:24). Jesus gav oss detta exempel på Hans mål att försöka förmå dem som Han bad för att säga något eller göra något som visade att de hade tro.

Jag använder ofta överenskommelsebön då jag tjänar, för den verkar tro i en person som har behov.

Jag råkade en gång på en bedrövad man i en liten församling, vars fru hade lämnat honom och flyttat ihop med en annan man. Jag kallade fram honom och frågade om han ville komma överens med mig i enlighet med Matteus 18:19, att hans hustru skulle sitta bredvid honom i nästa möte. Han var mer än villig.

Sagt och gjort, vi kom överens om detta och vid nästa möte satt hon mycket riktigt bredvid honom, och de såg ut att trivas bra med varandra. Mannen som hon bodde med hade klått upp henne och kastat ut henne med alla hennes tillhörigheter. Gud är större än våra behov och trogen sitt Ord!

(Matt.18:20) Ty där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

Kap 13 Suverän Gud - För oss och genom oss

Små grupper av kristna kommer att få se konsekventa, kraftfulla svar på sina böner med denna metod, oberoende vad det handlar om för böneämne.

För många år sedan då jag arbetade för Exxon, samlades män från hela fabriken, med många olika kristna bakgrunder, för att be och studera Ordet på matrasterna. Det fanns inte mycket tid till bön om man tänker att vi också skulle hinna fördjupa oss i Ordet för att få lite insikt i det.

Något av det allra första jag kom till var att vi måste börja tillämpa överenskommelsebön. Vi var tvungna att dela våra böneämnen så enkelt och kortfattat som möjligt. Sedan måste vi helt enkelt komma överens om att dessa behov var tillfredsställda.

Ibland kommenderade vi t.ex. en sjukdom att försvinna. Sedan tackade vi Gud för svaret och började direkt efter det med bibelstudiet. Vi blev absolut inte bönhörda för våra "många ord," men vi blev bönhörda.

De flesta av dessa bröder hade aldrig sett Gud svara på bön och inte heller hade de tro att begära. De blev uppmuntrade då de såg kraften i kombinerad tro och blev ivriga att be.

Vi såg blinda ögon öppnas, tumörer och cancer försvinna, alla möjliga sjukdomar helade, demoner kastade ut, ekonomiska under ske, folk som blev fyllda med Anden, osv.

Också ickefrälsta skickade böneämnen till oss. Ett av de största miraklen var att många av dem som mötte upp kom till tro på Jesus "så som skriften har sagt" och var inte längre namnkristna. Många ångrade sig för att till exempel ha tagit hem verktyg; tagit ut överdrivet mycket övertid eller för att ha fifflat med skatten. Min chef kallade in mig en dag och var mycket nöjd med förändringen han såg hos vissa av hans arbetare som deltog i dessa möten och försökte ge mig någon sorts ersättning. Jag vittnade för honom om vår suveräne Gud.

Genom överenskommelsebön förvandlar Gud deras hjärtan som vi ber för.

(Ords.21:1) Kungens tankar är som vattenbäckar i HERRENS hand, han leder dem vart han vill.

Det går inte att säga hur många gånger vi har bett Gud att förvandla människors sinnen för att ge favör för Hans folk i nöd.

En broder i vår församling, Tony Nassef, har en vägbyggnadsfirma som värnar om miljön. Ägaren till en stor galleria anlätade Tonys firma för ett 1,9 miljonerdollarsjobb. Nu var det så att han inte var nöjd med den tid det tog att utföra jobbet, fastän Tonys anställda jobbade i rekordfart.

Ägaren, vd:n och vice vd:n hade ett konferenssamtal med Tony i en och en halv timme då de läxade upp honom, svor och hotade med rättsliga åtgärder om arbetet inte började gå fortare.

Under och efter denna konferens bad Tony till Gud om favör och hjälp att kontrollera sin ilska gentemot dessa män. Tony kontaktade mig efteråt, och vi bad en överenskommelsebön om att Gud skulle ge Tony sin och dessa mäns favör. Vi kom överens om att Gud skulle öppna ögonen på dem så att de skulle upptäcka att både farten och professionalismen som Gud hade lagt ner i Tonys firma fanns där.

Precis 17 timmar senare ringde vice vd:n upp och sade att ägaren hade bett honom kontakta Tony för att be om ursäkt å hans vägnar för det som han hade sagt, och att fråga Tony om han var villig att fortsätta att arbeta för dem.

Han bedyrade vidare att arbetet som dittills hade utförts var av hög standard och att han hade en utomordentligt hög tilltro till Tony och hans firma.

Dessutom bad han Tony att fortsätta arbetet på det sätt han ansåg bäst och inte så som han hade blivit instruerad. Genom Guds nåd slutfördes arbetet på 25 procent av den tid som är det vanliga och sparade ytterligare 1,5 miljoner dollar åt ägaren. Detta är en av de många gånger som Gud har gett favör åt Tony som svar på en överenskommelsebön. Gud har inte anseende till person; Han kommer att göra samma för dig också.

En gång då min familj behövde ett avbrott, så begav vi oss iväg mot Pensacola Beach. Då vi var på väg med bilen bad vi en överenskommelsebön.

Kap 13 Suverän Gud - För oss och genom oss

Jag sade: "Fader, vi gör inte detta så ofta och därför ber vi Dig att göra något alldeles extra av denna dag. Vi ber att du ska ge oss en fin och solig dag men inte för het.

Vi ber att du ska ge oss en plats på stranden utan en mängd nakna människor runtomkring oss (nämligen människor i färgade underkläder, vanligen kallade för simdräkter). Vi tackar Dig för detta i Jesu namn."

Då man kör ut mot stranden kan man inte se den annat än ibland på grund av sanddynerna, men vi såg bilar överallt vid sidan av vägen, vilket inte bådade gott med tanke på en avskild plats någonstans på stranden. Vi valde ut en plats och ställde kosan ner mot stranden över dynerna.

Vi såg inget annat än människor i alla riktningar i flera mil. Jag tänkte: "Herre, detta är inte det som vi bad om." Efter att vi varit där endast en kort stund upptäckte vi ett stort svart moln som kom inifrån land i riktning mot stranden och oss.

För dem som inte vet så finns stranden på en mycket lång ö som ligger parallellt med fastlandet, men flera mil ut från det. Igen tänkte jag. "Herre, detta är inte vad vi bad om." Vi var helt omedvetna om att det fanns tornados som hoppade omkring i stormen också. Ju närmare stormen kom ju flera människor lämnade stranden.

Mary tyckte att det var bäst att vi gjorde likadant, men jag var inställd på att hålla fast vid vår bön och kände att vi borde stanna. Stormfronten höll just på att nå oss och Mary sa igen att det var bäst att vi drog iväg.

Jag spanade över stranden i alla riktningar och såg inte en levandes själ på flera mils avstånd förutom vi. Just då talade Herren in i min ande och sade: "Varför blåser du inte stormen tillbaka?" Jag blev lite generad, så jag ville inte att Mary och barnen skulle se mig blåsa i luften. Därför gick jag iväg neråt stranden ett tiotal meter, utom synhåll och började blåsa. Stormen stannade upp och började sedan backa tillbaka. Den fortsatte att backa tills den var några mil bort och stannade där. Jag var imponerad över Herren! Här satt vi sedan och hade en fantastiskt fin och solig dag, inte för het, och utan några "nakna" människor omkring oss, precis så som vi hade bett. Sådär fortsatte det hela tiden som vi var där, ungefär två timmar.

På hemvägen hamnade vi in i regnet igen mitt på den första bron, så vi visste med säkerhet att människorna i Gulf Breeze och Pensacola inte visste om att solen sken på Pensacola Beach, vilket höll dem borta därifrån. Gud tänker på precis allt!

På väg hem från vår utflykt såg vi bortslitna markiser, omkullblåsta träd och andra synliga tecken på att en tornado dragit fram. Barnen undrade vad som hade hänt. Jag sade att jag antagligen hade blåst lite för hårt... Det tyckte de var det roligaste de hört på länge.

Gud var intresserad av att välsigna vår dag och att ge oss ett vittnesbörd på att Han är mäktig att besvara överenskommelseböner bedda i tro.

Jesus gav oss en annan garanti på bönesvar genom uthållig bön.

(Luk.11:8) Men jag säger eder: Om han än icke, av det skälet att han är hans vän, vill stå upp och giva honom något, så kommer han likväl, därför att den andre är så påträngande, att stå upp och giva honom så mycket han behöver.

(9) Likaså säger jag till eder: Bedjen, och eder skall vardas givet; söken, och I skolen finna; klappen, och för eder skall vardas upplåtet.

(10) Ty var och en som beder, han får; och den som söker, han finner; och för den som klappar skall vardas upplåtet.

Jesus var orubblig i att vi skulle ta emot svar genom uthållig bön, att begära, att söka och att klappa på. Det finns dock en skillnad mellan uthållighet och fåfäng repetition.

(Matt.6:7) Och när ni ber skall ni inte rabbla långa böner som hedningarna. De menar att de skall bli bönhörda för sina många ords skull.

Fåfäng repetition är att försöka bli frälst genom gärningar, och det slutar inte med att man tror på att Gud kommer att svara. Uthållighet borde bli använd då vi saknar tro att be trons bön. Uthållighet är ett sätt att ta emot tro. Tro är en gåva från Gud och utan den har vi inte tillgång till nåden.

(Ef.2:8) Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det.

Uthållig bön kan inte kringgå nåden, den måste sluta där. Vi måste sist och slutligen utöva tro för att få något.

(Hebr.11:6) Men utan tro är det omöjligt att behaga Gud. Ty den som kommer till Gud måste tro att han är till och belönar dem som söker honom.

Varje sant troende har fått ett ***”mått av tro” (Rom.12:3),***

men vi måste lära oss att utöva den.

Jag ska ge ett exempel här så att vi kan jämföra trons bön, överenskommelsebön och uthållig bön.

År 1984 hade jag luckrat upp jorden runt vårt hus för att så gräs. Eftersom det hade varit ganska regnigt så hade vi placerat ut plankor att gå på. Min nästäldste son Nathan, som var tre år, gick på denna landgång. Han snubblade och var på väg att trilla ner i gyttjan, så jag tog tag i hans arm. Hela hans vikt vilade nu på hans underarm i en rak vinkel.

Jag kände i min hand hur hans arm knäcktes och han skrek av smärta. Jag visste att hans arm var bruten då jag tog honom i min famn. Han grät och höll i sin arm. Samtidigt som jag bar honom till ytterdörren kommenderade jag hans arm att vara helad.

Jag tänkte för mig själv: ”Jag tänker inte oroa Mary genom att berätta för henne att han hade brutit armen.” Jag tror att Gud lade den tanken in i mig just i det ögonblicket.

Då jag gav honom till Mary sade jag att han skadade sin arm då han föll från landgången. Hon gungade honom och bad då han grät. Snart somnade han och hon började undersöka hans arm. Han skrek strax hon kände på det brutna stället.

Hon sade till mig: ”David, hans arm är inte bara skadad, den är bruten!”

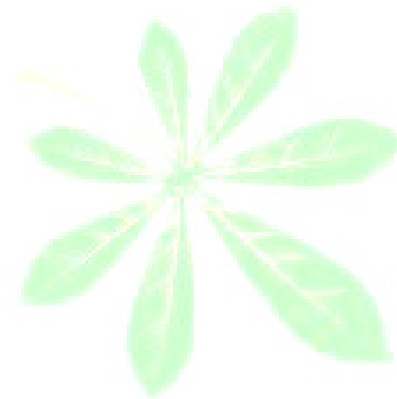
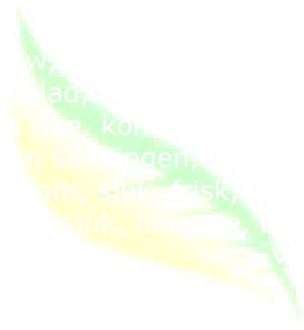
Jag sade: ”Jo, jag vet, men Gud har alltid helat oss innan, så Han kommer att hela denna gång också, eller hur?” Hon höll med.

Då Nathan hade somnat lade vi honom hos oss i vår säng. Jag hade bett trons bön och trodde att jag hade fått bönesvar, så jag somnade direkt. Mary som ännu inte hade frid över detta, bad en uthållig bön ända till kl. fyra på natten. Nathan grät flera gånger under natten.

På morgonen steg vi tyst upp och gick ut i köket för att dricka kaffe. Snart hörde vi att Nathan hade vaknat så vi tittade in till honom. Då han såg oss kravlade han sig upp och kröp över sängen på alla fyra. Jag drog upp honom i armarna och hissade honom upp i luften så han skrattade.

Han var fullständigt helad! Prisad vare Gud! Även om vi hade angripit problemet på olika sätt så fick vi samma tro till slut. Min vän, Gud kommer inte att svika dig, men bön måste sluta i tro; den som är kluven kommer inte att få något (Jak.1:6-8).

[Fortsättning i kapitel 14](#)

W
 glad,
 s rne, kom
 m sanningen,
 lom, sjuk, frisk,
 sjuk, helande,

na kom
 Ism
 hing, learn how
 bli, an helad
 brad, rörelse, bli helad